

انهم عليهم بغته فمن لم يعرف الاصطلاح قد نظر تشبیه و قال تشبیه
تخی جلد مستانه بالزکی برنج تن از مردان کار بیضاقت ای استعظام اما
بالصیف و المرح او جز ما چون پیش بر آمد بعد هذا الجمل زمین حد
بوسید علی ما هو الداب و کتف **قطعه** ای حرف مذکر کرم و هو
مناوی من قدره و قال یعنی ای برین که ای حذف المناوی یعنی تالیف
و هذا الخذف شایع فی کلامهم جدا فقد غفل عن الحق شخص المناوی
و المقصود بالزکی ای کسرم ثم تخصم کما حقته شو دایره ای اول الحکایه من
ان ابا نه نظرا لیم بالمخارجه و هو تظن بالفراسة تا درستی ای العظمة
فی الاعضاء و منتهی بیداری من بیداشتین یعنی الظن است مضاف
الی قول لا فریمان و صف ترکیبی و من قال یعنی در میان میدان
فقد غفل عن تظن المعنی بکار ای یقع به روز میدان طرف
نه کوا کف الناری بر واری ای المذنب با نوع العلف و معنی
السبت بالزکی بخارفات ایشه کلور میدان کونتن سلو صغیر
و کل و قبل فی الزحمة **قطعه** ای که تخصم سکا لورندی حقیر کوراری
کذا یخرج مشوراری الخ فک بیلوات کلور ایشه سلو او کز خنک
بارری آورده اند فی الحکایه که سیاه و شمن بسیار بود کانی سکر
العدو کشا و انیاک ننگ و کان هلا فلیلا طایفة الهمم لهو هلا ننگ
تصدک کرشام مصدر معنی کرشین کردندی قصد و الغوار سیرا لابن
القصور الحقیقة یعنی بر و ای صاحب و کتفه ای مردان بکوشید فی القتال
تا بالنسب و الفوقانیة جامعه زمان نبوشه بالنون النافیه و فی بعض
النسخ یا بالنسب الختانیة جامعه زمان نبوشه بالنسب و سوار الزکلیة و
النسب سببیه تهور هو الوقوع فی الشیء بقلة المبالاة بقال فلان تهور
اذا بجم فیروز و نه زیاد کشت بیکار ای مره فاصح حکم کرد
ای کل العکر کشیدم که دران روزی فی ذلک اليوم برو شمن لغز
ملکه ای ابوالابن القصور برو شمن الضمیر ارجع الیه بوسید
و درکنار گرفت و هو کنایه عن حاله الوصله کما صرح به صاحب الفوقانیة
و من قال یعنی در اعوش کرد بیک دست فقد نظر الی المعنی لغوی و غفل

و کتف
مناوی

تالیف

تالیف

عن

عن الاصطلاح و هر روز نظر پیش بالکسرة المجهولة یعنی زیاده کردندی
عمد خویش یعنی زمان خویش و لفظ و مقدر علی ما هو الفاعل
فی الاسجاع برادران حد برده نذکافیه اقریه لا فاعله استء الفکر
و زبرد و طعاشن کرد نذ لفته خواهرش ای اخته از عرقه پاکتر
ای من العتبه بدید و در کچه بالزکی بچها برهم زد و التنبیه سب و ریاضت
ای تظن و فهم و دست انظام با زکشد ای لم یا کل و کتف تحت
ای وقوع من القصیه که بره میدان میرندوی بزبان جای ایشان که بر
بیکس نیاید ای لایاتی احد بر بر سائیم بوم و المراد بهر بنا طر معنی
بنال نه بیقوش و رحمانی و بو طر شو رکن فی الهوا و بیسقی شیم
و یطر فرقه فیه و یطر و له حاصیه معر و قه و بی ان کل من وقع فی ظله
بعید سلطان او غیا فی القایه از جهان شود معدوم لان الحاصیه
له لا اول و قبل فی الزحمة **قطعه** ای سبوشک کولکه سینه کلید کر جانی
جهانن بولمیه لریدی الملک لا ازین حالت ای من قصد لا تفرغ
الاخ الصغیر کاجی داد ندای اعلی برادرانش الضمیر ارجع
الی الصغیر کاجی داد خضرم بین یدیه و کوشمالی بالزکی قولاق بویف
بواجبه ای سبک کونه واجبا داد پس برکی لمن الاضغ از
اطراف بلا د جمع بلدیال و مجل حصه مرضی معین کرد ای عن حصه
من شانها ان یرضی بها کل واحد منهم تا فتنه بنشست ای سکن و نزاع
برخاست ای ارتفع اعلم ان خاصتن بالالف یعنی القیام و بالواو
الرتبته فی الکتابه ای خواستن معنی الاواده و کتفه اندک ده یعنی
الذال و سکون الهاء الاصله در و ریش ای عشره فترا و در کجی
بیا و الوصله تخسندای نامون و و پادشاه در اقلیمی مع سعته بخند
بضم الکاف الناری ای لایسحانه **قطعه** نیم نانی ای نصف خیره و احد
که خود مرد خدای بالزکی تکرر کشیدی بدل درویشان کنیدی و در
منصور من دیگر ملک طایمی بگرد پادشاه و لایسحان چیمان در بند
اقلیمی در و قبل فی الزحمة **قطعه** تکرر کشیدی برم انک سیه
بارسین درویشان قورای ای کور بقلیمی دوته بر پادشاه

و کتف
مناوی

تالیف
مناوی

تالیف
مناوی

تالیف
مناوی